

Scénář – Hamed Nafarieh

Zpracovali: Diana Nafariehová, Veronika Málková, Lucie Vondrášková, Anna Janůrková, Dominik Březina, Jan Zelenka

Diana: Hamed Nafarieh se narodil 27. 8. 1966 v Karaju [karadžu] poblíž íránského Teheránu, kde také vyrůstal. Vše se pro rodinu pana Nafarieha změnilo, když mu v 6 letech zemřel tatínek.

Pamětník: 6:15-06:30

Máma neměla absolutní právo nás vychovat, to znamená, že ona musela soudu ukázat, že je schopná.

Anička: Během dětství prožil dvě odlišná politická období. Dynastie Pahlaví byla v roce 1978 svržena a poměry v zemi se změnily.

Pamětník: 02:03-03:00

Všeho bylo dost. Zboží bylo většinou ze západu, to znamená třeba nescafé, pempersky, chipsy, oleje a tokové věci. Ale po revoluce v Íránu, západní zboží docela zmizelo.

Lucie: Když mu bylo 16 let, chtěl jít do války.

Pamětník: 16:18-17:52

V tom období se všechno točilo kolem války. Televize, rádio, noviny, všechno psal o válce, pořád chtěli, aby vlastně mladý lidi dobrovolně šli do války. Sám se jednou přihlásil, což v rodině bylo vlastně jako nějaký rozruch.

Dominik: Po ukončení školy ale povinně narukovat musel. Měl však přítele u rozdělování mužů k jednotkám a naštěstí skončil u leteckých sil.

Pamětník: 19:50-24:58

Což bylo docela bezpečný, já jsem byl na komunikační jednotce, který byl o 15 kilometrů vlastně dál od fronty. Já jsem naštěstí nepoužíval zbraně, samozřejmě každý voják má, já jsem měl, ale párkrát jsem byl na konfliktu to znamená při střelbě.

Veronika: Všichni věděli, že válka je zbytečná. Morálka vojska byla velmi nízká.

Pamětník: 21:50 -22:13

Já jsem ze srandu mu vždycky říkal, pane seržante, já to mám vypočítaný, kdyby byl nějaký útok, já uteču tímhle tím směrem. Já nevím, co budete dělat vy. A on mně říkal, Nafarieh, já ti věřím, já budu taky utíkat tamtím směrem.

Lucka: Dodnes se u pana Nafarieho objevují následky válečné hrůzy.

Pamětník: 25:36-30:19

Já jsem ztratil kamarády, každé rodina vlastně ztratila někoho jako byl s tím dotčen, já vždycky když jsem neměl dobrou náladu nebo když jsem měl nějaký starosti, tak mě zdálo, že je útok, samozřejmě já uteču, někdy se mi zdálo, že nemůžu se hejbat, nemůžu utéct nebo že jsem pomalej někdy se mi schovával jsem někde.

Veronika: Po válce mohl vycestovat do postkomunistických zemí a tak navštívil Československo. Co ho zde nejvíce překvapilo?

Pamětník: 39:40-39:58

Svoboda mladých lidí, to se mi strašně líbilo.

Diana: Hamed Nafarieh v Čechách nakonec zůstal a našel si tady svou budoucí ženu, se kterou má tři děti.